

Sygnatura akt IV Ka 421/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2013 roku

sprawy **H. J.**

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 10 kwietnia 2013 roku, sygnatura akt II K 91/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalania oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 421/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013 roku, sygn. akt II K 91/13:

I. Oskarżonego H. J. uznał za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie czasu, jednakże nie wcześniej niż od września 2012 roku i nie później niż do dnia 14.12.2012 roku w miejscowości C., ul. (...)woj. (...), po uprzednim wpięciu się do niezabezpieczonego przewodu fazowego przed układem pomiarowym, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej, czym spowodował straty w wysokości 1 194, 70 zł na szkodę (...) S.A.Odział w W.(...)w D., tj. uznał za winnego popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 278 § 5 w zw. z § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 w zw. z § 1 skazał go, a na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

III. Na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210, 00 (dwieście dziesięć) złotych tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 120, 00 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację osobistą.

Apelujący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił oparcie o błędne ustalenia faktyczne, mające wpływ na jego treść przez ustalenie sprawstwa i zawinienia oskarżonego, podczas gdy oskarżony przyznał się do winy pod wpływem przesłuchującego funkcjonariusza policji, iż nie będzie odpowiadać przed sądem, a nadto to konkubina oskarżonego M. B. nakłoniła go do popełnienia przestępstwa, sam oskarżony jest osobą w podeszłym wieku (67 lat), niedowidzi i niedosłyszy oraz ma bezwład lewego uda.

W oparciu o tak postawiony zarzut apelujący domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i skierowania sprawy do jej ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Jej twierdzenia o błędności ustaleń faktycznych wzbudzają zdziwienie, bo przecież oskarżony H. J. w toku procesu konsekwentnie przyznawał się do sprawstwa i zawinienia (k.22-24 i 65 akt), wyjaśniając na rozprawie szczegółowe okoliczności wykonanego przez siebie nielegalnego wpięcia do instalacji elektrycznej oraz dalszego nielegalnego poboru energii elektrycznej, m.in. cyt. „to ja dokonałem wpięcia i ja pobierałem energię elektryczną nikt inny”. Tej treści wyjaśnienia oskarżonego w całej rozciągłości przystają do ustaleń poczynionych przez funkcjonariuszy policji i pracowników pokrzywdzonej firmy (...) S.A. Oddział w W. w toku kontroli w dniu 14 grudnia 2012 roku (vide protokół kontrolny nr (...)), a także zeznań świadka T. W.. W sprawie innych dowodów, poza obciążającymi oskarżonego, przecież brak. W świetle takich faktów nie może w sprawie zapaść inny wyrok niż skazujący oskarżonego za czyn z art. 278 § 5 kk, co też nastąpiło. Wyrok o innej treści byłby pozbawiony podstawy dowodowej.

Jeżeli faktycznie oskarżony do czynu został nakłoniony przez konkubinę M. B., to taka okoliczność nie jest dla oskarżonego łagodzącą i nie może podważyć dotychczasowych ustaleń sprawstwa oraz zawinienia oskarżonego w przypisanym mu zakresie. Tym samym prowadzenie dowodu z jej zeznań na tę okoliczność jest bezcelowe, tym bardziej, że osobie tej służy prawo odmowy zeznań (art. 182 § 1 kpk) oraz prawo uchylenia się od odpowiedzi na pytanie, które mogłoby narazić ją na odpowiedzialność (art. 183 § 1 kpk) za przestępstwo podżegania do czynu z art. 278 § 5 kk.

Kolejne twierdzenie apelacji o złym stanie zdrowia oskarżonego (chorobie słuchu, wzroku i nogi) są nieoparte jakimkolwiek dokumentem i pozostają w sprzeczności do oświadczeń składanych w toku procesu. W szczególności na rozprawie na pytanie Sądu oskarżony oświadczył, iż jest zdrowy, nie zgłaszał żadnych chorób ani dolegliwości (k.65 akt). Tak więc podnoszone kwestie stanu zdrowia oskarżonego pozostają bez realnego znaczenia dla trafności wyroku.

Sąd I instancji prawidłowo umotywował przyjęte podstawy faktyczne wymiaru kary. Bez wątpienia orzeczona kara 6 –sześciu miesięcy pozbawienia wolności, w dodatku obwarowana dobrodziejstwem warunkowego jej zawieszenia na okres próby (pkt II dyspozycji wyroku) wypełnia kryteria art. 53 kk, stanowiąc dla oskarżonego przede wszystkim wychowawczą dolegliwość za popełnienie przestępstwa. Kara ta powinna odnieść także zamierzone cele zapobiegawcze w zakresie prewencji ogólnej.

Ponieważ oskarżony aktualnie jest pozbawiony wolności, odbywając karę izolacyjną w innej sprawie, nadto przed osadzeniem w zakładzie karnym utrzymywał się z niewielkiej renty, stąd na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk należało zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego.